

32003R1798

15.10.2003.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 264/1

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 1798/2003**od 7. listopada 2003.****o upravnoj suradnji u području poreza na dodanu vrijednost i stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 218/92**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 93.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽²⁾,uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskoga i socijalnoga odbora ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Porezna utaja i izbjegavanje plaćanja poreza preko granica država članica dovode do proračunskih gubitaka i kršenja načela poštenog oporezivanja te uzrokuju narušavanje kretanja kapitala i uvjete tržišnog natjecanja. Stoga utječu na funkcioniranje unutarnjeg tržišta.
- (2) Suzbijanje utaje poreza na dodanu vrijednost (PDV) zahtijeva tijesnu suradnju između nadležnih tijela koja su odgovorna za primjenu odredbi na tom području u svakoj državi članici.
- (3) Mjere usklađivanja poreznih propisa koje se poduzimaju radi uspostave unutarnjeg tržišta trebaju stoga uključiti uvođenje zajedničkog sustava razmjene informacija između država članica, pri čemu nadležna tijela država članica pomažu jedna drugom i surađuju s Komisijom kako bi osigurala pravilnu primjenu PDV-a na nabavu roba i usluga, stjecanje robe unutar Zajednice i uvoz robe.
- (4) Za ispravnu primjenu sustava PDV-a nužna je elektronička pohrana i prijenos određenih podataka radi kontrole PDV-a.
- (5) Potrebno je jasno utvrditi uvjete za razmjenu elektronički pohranjenih podataka u svakoj državi članici i neposredan pristup država članica. Korisnici trebaju imati pristup određenim takvim podacima ukoliko su potrebni za ispunjenje njihovih obveza.
- (6) Država članica potrošnje je prvenstveno odgovorna osigurati da dobavljači koji nemaju poslovni nastan ispunjavaju svoje obveze. U tu svrhu primjena privremenog posebnog programa za elektronički pružene usluge predviđena člankom 26.c Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica o porezima na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za određivanje poreza ⁽⁴⁾ – zahtijeva utvrđivanje pravila o pružanju informacija i prijenosu novca između države članice identifikacije i države članice potrošnje.
- (7) Uredba Vijeća (EEZ) br. 218/92 od 27. siječnja 1992. o upravnoj suradnji u području neizravnog oporezivanja (PDV) ⁽⁵⁾ uspostavila je s tim u vezi sustav tijesne suradnje između nadležnih tijela te između tih tijela i Komisije.
- (8) Uredba (EEZ) br. 218/92 dopunjuje Direktivu Vijeća 77/799/EEZ od 19. prosinca 1997. o uzajamnoj pomoći nadležnih tijela država članica u području izravnog i neizravnog oporezivanja ⁽⁶⁾.
- (9) Ta dva pravna instrumenta dokazala su svoju učinkovitost, iako više nisu u mogućnosti ispuniti nove zahtjeve upravne suradnje koja proizlazi iz sve tješnjeg povezivanja gospodarstava na unutarnjem tržištu.

⁽¹⁾ SL C 270 E, 25.9.2001., str. 87.⁽²⁾ SL C 284 E, 21.11.2002., str. 121. i 191.⁽³⁾ SL C 80, 3.4.2002., str. 76.⁽⁴⁾ SL L 145, 13.6.1997., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2002/92/EZ (SL L 331, 7.12.2002., str. 27.)⁽⁵⁾ SL L 24, 1.2.1992., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 792/2002 (SL L 128, 15.5.2002., str. 1.)⁽⁶⁾ SL L 336, 27.12.1977., str. 15. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Aktom o pristupanju iz 1994.

- (10) Osim toga, postojanje dvaju različitih instrumenata za suradnju na području PDV-a onemogućuje učinkovitu suradnju između poreznih uprava.
- (11) Prava i obveze svih zainteresiranih strana su trenutačno nedovoljno definirani. Suradnja između država članica mora se stoga utvrditi jasnijim i obvezujućim pravilima.
- (12) Lokalni ili nacionalni uredi za borbu protiv prijevara nemaju dovoljno izravnog kontakta i u pravilu komuniciraju s uredima za vezu. To dovodi do neučinkovitosti, nedovoljne iskorištenosti instrumenata upravne suradnje, te do toga da je za komunikaciju potrebno previše vremena. Stoga je radi učinkovitije i brže suradnje potrebno predvidjeti neposredne kontakte među službama.
- (13) Suradnja također nije dovoljno intenzivna, pri čemu osim sustava razmjene informacija s područja PDV-a (VIES) ne postoji dovoljno automatskih i spontanih razmjena informacija između država članica. Razmjene informacija između dotičnih uprava kao i između uprava i Komisije trebaju biti intenzivnije i brže radi učinkovitijeg suzbijanja prijevara.
- (14) Odredbe o upravnoj suradnji na području PDV-a Uredbe (EEZ) br. 218/92 i Direktive 77/799/EEZ stoga je potrebno ujediniti i osnažiti. Radi jasnoće potrebno je napraviti jedan novi pravni instrument koji zamjenjuje Uredbu (EEZ) br. 218/92.
- (15) Stoga ova Uredba ne utječe na druge mjere Zajednice koje doprinose suzbijanju prijevara u području PDV-a.
- (16) Za potrebe ove Uredbe, primjereno je razmotriti ograničenja određenih prava i obveza utvrđenih Direktivom 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom prijenosu takvih podataka ⁽¹⁾ radi zaštite interesa iz članka 13. stavka 1. točke (c) spomenute Direktive.
- (17) Mjere potrebne za provedbu ove Uredbe treba donijeti u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za provedbu izvršnih ovlasti danih Komisiji ⁽²⁾.
- (18) Ovom se Uredbom poštuju temeljna prava i postupa se u skladu s načelima koja su prvenstveno priznata Poveljom o temeljnim ljudskim pravima Europske unije,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

1. Ova Uredba utvrđuje uvjete pod kojima nadležna tijela u državama članicama, odgovorna za primjenu zakona o PDV-u na nabavu robe i usluga, stjecanje robe unutar Zajednice i uvoz robe, surađuju jedno s drugim i s Komisijom radi osiguranja usklađenosti s tim zakonima.

U tu svrhu, ona utvrđuje pravila i postupke koji omogućavaju nadležnim tijelima država članica da sudjeluju i međusobno razmjenjuju informacije, koje im mogu pomoći kod utvrđivanja pravilne procjene PDV-a.

Ova Uredba također utvrđuje pravila i postupke za elektroničku razmjenu određenih informacija, prvenstveno u pogledu PDV-a, o transakcijama unutar Zajednice.

Za razdoblje predviđeno člankom 4. Direktive 2002/38/EZ ⁽³⁾, ona također utvrđuje pravila i postupke za elektroničku razmjenu informacija o porezu na dodanu vrijednost na elektronički dostavljene usluge u skladu s posebnim programom iz članka 26.c Direktive 77/388/EEZ kao i za svaku naknadnu razmjenu informacija, te što se tiče usluga obuhvaćenih tim posebnim programom, za prijenos novca između nadležnih tijela država članica.

2. Ova Uredba ne utječe na primjenu pravila o međusobnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima u državama članicama.

Članak 2.

Za potrebe ove Uredbe:

1. „nadležno tijelo države članice” znači:

— u Belgiji:

Le ministre des finances

De Minister van financiën,

— u Danskoj:

Skatteministeriet,

— u Njemačkoj:

Bundesministerium der Finanzen,

— u Grčkoj:

Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών,

— u Španjolskoj:

El Secretario de Estado de Hacienda,

⁽¹⁾ SL L 281, 23.11.1995., str. 31.

⁽²⁾ SL L 184, 17.7.1999., str. 23.

⁽³⁾ SL L 128, 15.5.2002., str. 41.

- u Francuskoj:
Le ministre de l'économie, des finances et de l'industrie,
- u Irskoj:
The Revenue Commissioners,
- u Italiji:
Il Capo del Dipartimento delle Politiche Fiscali,
- u Luksemburgu:
L'Administration de l'enregistrement et des domaines,
- u Nizozemskoj:
De minister van Financiën,
- u Austriji:
Bundesminister für Finanzen,
- u Portugalu:
O Ministro das Finanças,
- u Finskoj:
Valtiovarainministeriö
Finansministeriet,
- u Švedskoj:
Chefen för Finansdepartementet,
- u Ujedinjenoj Kraljevini:
The Commissioners of Customs and Excise;
2. „središnji ured za vezu” znači bilo koji ured određen na temelju članka 3. stavka 2. koji je nadležan i odgovoran za održavanje kontakta s drugim državama članicama u području upravne suradnje;
3. „služba za vezu” znači bilo koji ured, osim središnjeg ureda za vezu, s posebnom teritorijalnom nadležnošću ili specijaliziranom operativnom odgovornošću koji određuje nadležno tijelo sukladno članku 3. stavku 3. radi neposredne razmjene informacija na temelju ovu Uredbe;
4. „nadležni službenik” znači bilo koji službenik koji je sukladno članku 3. stavku 4. ovlašten za neposrednu razmjenu informacija na temelju ove Uredbe;
5. „podnositelj molbe” znači središnji ured za vezu, odjel za vezu ili bilo koji nadležni službenik države članice koji podnosi molbu za pomoć u ime nadležnog tijela;
6. „primatelj molbe” znači središnji ured za vezu, odjel za vezu ili bilo koji nadležni službenik države članice koji prima molbu za pomoć u ime nadležnog tijela;
7. „transakcije unutar Zajednice” znači nabava robe ili usluga unutar Zajednice;
8. „nabava robe unutar Zajednice” znači bilo koja nabava robe koja se mora iskazati u rekapitulacijskoj izvaji iz članka 22. stavka 6. točke (b) Direktive 77/388/EEZ;
9. „pružanje usluga unutar Zajednice” znači bilo koje pružanje usluga iz stavka 28.b, dijelova C, D, E i F Direktive 77/388/EEZ;
10. „stjecanje robe unutar Zajednice” znači stjecanje prava vlasnika da raspolaže pokretnom materijalnom imovinom sukladno članku 28.a, stavku 3. Direktive 77/388/EEZ;
11. „PDV identifikacijski broj” znači broj iz članka 22. stavka 1. točaka (c), (d) i (e) Direktive 77/388/EEZ;
12. „upravna istražna radnja” znači sve kontrole, provjere i druge radnje koje poduzimaju države članice kod izvršavanja svojih dužnosti radi osiguravanja pravilne primjene zakonodavstva o PDV-u;
13. „automatska razmjena” znači sustavna komunikacija unaprijed definiranih informacija drugoj državi članici, bez prethodnog zahtjeva u unaprijed utvrđenim redovitim razmacima;
14. „strukturna automatska razmjena” znači sustavna komunikacija unaprijed definiranih informacija drugoj državi članici, bez prethodnog zahtjeva, ukoliko i kad ta informacija bude raspoloživa;
15. „spontana razmjena” znači neredovito pružanje informacija drugoj državi članici bez prethodnog zahtjeva za informacije;
16. „osoba” znači:
- (a) fizička osoba;
- (b) pravna osoba; ili
- (c) ukoliko važeće zakonodavstvo tako predviđa, udružene osoba kojima je priznata mogućnost za obavljanje pravnih poslova, iako nemaju zakonski status pravne osobe;
17. „omogućiti pristup” znači omogućavanje pristupa do odgovarajuće elektroničke baze podatka i dobivanje podataka elektroničkim putem;
18. „elektroničkim putem” znači uporaba elektroničke opreme za obradu (uključujući digitalno sažimanje podataka) i pohrana podataka, te uporaba žica, radijskog prijenosa, optičkih tehnologija i drugih elektromagnetskih sredstava;
19. „mreža CCN/CSI” znači zajednička platforma koja se temelji na zajedničkoj komunikacijskoj mreži (CCN) i zajedničkom sustavu sučelja (CSI) koju je razvila Zajednica kako bi omogućila sve prijenose elektroničkim putem između nadležnih tijela u području carina i oporezivanja.

Članak 3.

1. Nadležna tijela iz točke 1. članka 2. su tijela u čije se ime ova Uredba primjenjuje neposredno ili na temelju ovlasti.

2. Svaka država članica određuje pojedinačni središnji ured za vezu koji je nadležan i odgovoran za kontakte s drugim državama članicama na području upravne suradnje. Ona o tome izvješćuje Komisiju i druge države članice.

3. Nadležno tijelo svake države članice može imenovati službe za vezu. Središnji ured za vezu odgovoran je za ažuriranje popisa tih službi i njegovo dostavljanje središnjim uredima za vezu ostalih predmetnih država članica.

4. Pored toga, nadležno tijelo svake države članice određuje, pod uvjetima koje propiše, nadležne službenike koji mogu neposredno razmijeniti informacije na temelju ove Uredbe. Pri tome ono može ograničiti opseg takvog određivanja. Središnji ured za vezu odgovoran je za ažuriranje popisa tih službenika i njegovo dostavljanje ostalim predmetnim državama članicama.

5. Službenici koji razmjenjuju informacije na temelju članaka 11. i 13. smatraju se u svakom slučaju u tu svrhu nadležnim službenicima i u skladu s uvjetima koje utvrđuju nadležna tijela.

6. Ako služba za vezu ili nadležni službenik šalje ili prima molbu ili odgovor na molbu za pomoć, on izvješćuje središnji ured za vezu svoje države članice pod uvjetima koje ta država utvrdi.

7. Ako služba za vezu ili nadležni službenik primi molbu za pomoć kojom se zahtijeva postupanje izvan njegovog teritorijalnog ili operativnog područja, spomenuta se molba proslijeđuje bez odlaganja središnjem uredu za vezu njegove države članice i o tome se izvješćuje podnositelj molbe. U tom slučaju razdoblje iz članka 8. počinje dan nakon što je molba za pomoć proslijeđena središnjem uredu za vezu.

Članak 4.

1. Obveza davanja pomoći predviđena ovom Uredbom ne odnosi se na pružanje podataka ili dokumenata koje pribavljaju nadležna tijela iz članka 1. koja djeluju uz suglasnost ili na zahtjev sudske vlasti.

2. Međutim, ako je u skladu s nacionalnim zakonodavstvom nadležno tijelo ovlašteno dostaviti informacije iz stavka 1., ono ih može dostaviti kao dio upravne suradnje predviđene ovom

Uredbom. Svaku takvu dostavu trebaju prethodno odobriti sudske vlasti, ukoliko iz nacionalnog zakonodavstva proizlazi da je takvo odobrenje potrebno.

POGLAVLJE II.

RAZMJENA INFORMACIJA NA ZAHTJEV

Odjeljak 1.

Zahtjev za informacije i upravne istražne radnje

Članak 5.

1. Na zahtjev podnositelja molbe, primatelj molbe dostavlja informacije iz članka 1. uključujući bilo koje informacije koje se odnose na posebne slučajeve ili primjere.

2. U svrhu proslijeđivanja informacija iz stavka 1., primatelj molbe provodi potrebne upravne istražne radnje radi dobivanja tih informacija.

3. Molba iz stavka 1. može sadržavati opravdan zahtjev za posebnom upravnom istražnom radnjom. Ako država članica zauzme stajalište da upravna istražna radnja nije potrebna, ona smjesta izvješćuje podnositelja molbe o razlozima takvog stajališta.

4. Radi pridobivanja potrebnih informacija ili provođenja tražene upravne istražne radnje, primatelj molbe ili nadležno tijelo kojem se obraća, nastavlja se ponašati kao da postupa za svoj vlastiti račun ili na zahtjev drugog tijela u svojoj državi članici.

Članak 6.

Zahtjev za informacije i za upravne istražne radnje na temelju članka 5. šalje se, ukoliko je moguće, na standardnom obrascu u skladu s postupkom iz članka 44. stavka 2.

Članak 7.

1. Na zahtjev podnositelja molbe, primatelj molbe dostavlja bilo koje korisne informacije koje dobije ili ima u svojem vlasništvu kao i rezultate upravnih istražnih radnji u obliku izvješća, izjava i ostalih dokumenata ili ovjerenih prijepisa ili izvadaka.

2. Izvorni se dokumenti pružaju samo ako nisu u suprotnosti s važećim odredbama u državi članici u kojoj primatelj molbe ima poslovni nastan.

Odjeljak 2.

Rok za pružanje informacija

Članak 8.

Primatelj molbe osigurava informacije iz članka 5. i 7. što prije a najkasnije tri mjeseca od datuma primitka zahtjeva.

Međutim, ukoliko primatelj molbe već posjeduje navedene informacije, rok se ograničava na najviše mjesec dana.

Članak 9.

U određenim posebnim kategorijama slučajeva, primatelj molbe i podnositelj molbe mogu se dogovoriti o drugim rokovima od onih iz članka 8.

Članak 10.

Ako primatelj molbe ne može odgovoriti na zahtjev u krajnjem roku, on mora pismenim putem izvjestiti podnositelja molbe o razlozima i navesti kad će biti u mogućnosti odgovoriti na zahtjev.

Odjeljak 3.

Prisutnost u upravnim uredima i sudjelovanje u upravnim istražnim radnjama

Članak 11.

1. Dogovorom između podnositelja molbe i primatelja molbe i u skladu s postupcima koje utvrđuje primatelj molbe, službenici koje je ovlastio podnositelj molbe smiju radi razmjene informacija iz članka 1. biti prisutni u uredima u kojima nadležna tijela država članica u kojoj primatelj molbe ima poslovni nastan obavljaju svoje dužnosti. Ako su zatražene informacije sadržane u dokumentaciji do koje službenici primatelja molbe imaju pristupa, službenicima podnositelja molbe daju se preslike dokumentacije koja sadrži tražene informacije.

2. Dogovorom između podnositelja molbe i primatelja molbe i u skladu s postupcima koje utvrđuje primatelj molbe, službenici koje je ovlastio podnositelj molbe smiju, radi razmjene informacija iz članka 1., biti prisutni tijekom upravnih istražnih radnji. Upravne istražne radnje obavljaju isključivo službenici primatelja molbe. Službenici podnositelja molbe ne koriste se ovlastima pregleda prenesenima na službenike primatelja molbe. Međutim, oni mogu imati pristup istim prostorijama i dokumentima kao primatelji molbe, preko posrednika ili isključivo u svrhu upravne istražne radnje koja se obavlja.

3. Službenici podnositelja molbe koji su prisutni u drugoj državi članici u skladu sa stavcima 1. i 2. moraju u svako doba moći predočiti ovlaštenje u pisanom obliku u kojem se navodi njihov identitet i službeni položaj.

Odjeljak 4.

Istodobne kontrole

Članak 12.

Radi razmjene informacija iz članka 1., dvije ili više država članica mogu se dogovoriti o provođenju istodobnih kontrola poreznih situacija jednog ili više poreznih obveznika na njihovom vlastitom području, koji su od zajedničkog ili dopunskog interesa kadgod se smatra da su takve kontrole učinkovitije od kontrola koje provodi samo jedna država članica.

Članak 13.

1. Država članica neovisno utvrđuje porezne obveznike koje namjerava predložiti za istodobnu kontrolu. Nadležno tijelo države članice izvještava nadležno tijelo u drugim predmetnim državama članicama o predloženim primjerima za istodobne kontrole. Ono obrazlaže svoj izbor, ukoliko je moguće, pružanjem informacija koje su dovele do te odluke. Ono navodi razdoblje u kojem se takve kontrole trebaju obaviti.

2. Predmetne države članice zatim odlučuju žele li sudjelovati u istodobnim kontrolama. Po primitku prijedloga za istodobne kontrole, nadležno tijelo države članice potvrđuje svoje slaganje ili odbijanje s obrazloženjem nadležnom tijelu istog profila.

3. Svako nadležno tijelo predmetnih država članica imenuje predstavnika koji je odgovoran za nadzor i koordinaciju kontrolnih postupaka.

POGLAVLJE III.

ZAHTJEV ZA UPRAVNU OBAVIJEST

Članak 14.

Primatelj molbe na zahtjev podnositelja molbe i u skladu s pravilima koja uređuju obavijesti o sličnim instrumentima u državi članici u kojoj ima sjedište, izvještava adresata o svim instrumentima i odlukama koji proizlaze od nadležnih tijela i tiču se primjene zakonodavstva o PDV-u na području države članice u kojoj podnositelj molbe ima poslovni nastan.

Članak 15.

Zahtjev za obavijest sadrži podatke o predmetu instrumenta ili odluke o kojoj se obavještava, ime, adresu i sve ostale relevantne informacije za identifikaciju adresata.

Članak 16.

Primatelj molbe odmah izvješćuje podnositelja molbe o svojem odgovoru na zahtjev za obavijest i prvenstveno ga obavještava o datumu obavijesti adresata o odluci ili instrumentu.

POGLAVLJE IV.

RAZMJENA INFORMACIJA BEZ PRETHODNOG ZAHTJEVA**Članak 17.**

Ne dovodeći u pitanje odredbe poglavlja V. i VI. nadležno tijelo svake države članice, automatskom ili strukturnom automatskom razmjenom, prosljeđuje informacije iz članka 1. nadležnom tijelu bilo kojih drugih nadležnih država članica u sljedećim slučajevima:

1. ako se smatra da je oporezivanje izvršeno u državi članici odredišta i učinkovitost kontrolnog sustava ovisi o informacijama koja je pružila država članica podrijetla;
2. ako država članica ima razloga vjerovati da se kršilo zakonodavstvo o PDV-u u drugoj državi članici ili postoji vjerojatnost za takvo kršenje;
3. ako postoji rizik poreznoga gubitka u drugoj državi članici.

Članak 18.

U skladu s postupkom iz članka 44. stavka 2., utvrđuje se sljedeće:

1. točna kategorija informacija koje se razmjenjuju;
2. učestalost razmjene;
3. praktični postupci za razmjenu informacija.

Svaka država članica utvrđuje hoće li sudjelovati u razmjeni određene kategorije informacija ili će razmjenu obavljati na automatski ili strukturno automatski način.

Članak 19.

Nadležna tijela države članice mogu u svakom slučaju automatskom razmjenom prosljediti jedno drugom bilo koje informacije iz članka 1. koje saznaju.

Članak 20.

Države članice poduzimaju potrebne upravne ili organizacijske mjere za pospješivanje razmjena predviđenih ovim Poglavljem.

Članak 21.

Za potrebe provedbe odredaba ovog poglavlja, državu članicu se ne može obvezati da nameće nove obveze osobama koji podliježu PDV-u radi prikupljanja informacija niti im nalagati neproporcionalna upravna opterećenja.

POGLAVLJE V.

POHRANA I RAZMJENA INFORMACIJA SPECIFIČNIH ZA TRANSAKCIJE UNUTAR ZAJEDNICE**Članak 22.**

1. Svaka država članica održava elektroničku bazu podataka u kojoj pohranjuje i obrađuje informacije koje prikuplja u skladu s člankom 22. stavkom 6. točkom (b) u verziji iz članka 28.h Direktive 77/388/EEZ.

Kako bi se omogućilo korištenje informacija u postupcima predviđenima ovom Uredbom, informacije se pohranjuju najmanje pet godina od kraja kalendarske godine u kojem je pristup informacijama odobren.

2. Države članice jamče da su njihove baze podataka ažurirane, potpune i točne.

U skladu s postupkom iz članka 44. stavka 2., treba odrediti kriterije kojima se utvrđuje koje promjene nisu relevantne, ključne ili svrsishodne te stoga nisu potrebne.

Članak 23.

Na temelju podataka pohranjenih u skladu s člankom 22., nadležnom tijelu države članice može bilo koja druga država članica automatski ili bez odlaganja dostaviti sljedeće podatke do kojih ima neposredan pristup:

1. identifikacijski brojevi PDV-a koje izdaje država članica koja prima informacije;
2. ukupna vrijednost svih nabava robe unutar Zajednice osobama koje imaju identifikacijski broj PDV-a, od strane gospodarskih subjekata koji su dobili identifikacijski broj PDV-a u državi članici koja pruža informacije.

Vrijednosti iz točke 2. izražavaju se u valuti države članice koja pruža informacije i odnose se na kalendarska tromjesečja.

Članak 24.

Na temelju podataka pohranjenih u skladu s člankom 22. i isključivo radi sprečavanja kršenja zakonodavstva o PDV-u, nadležno tijelo države članice, kad smatra da je to potrebno, može dobiti izravno i bez odlaganja radi kontrole stjecanja robe unutar Zajednice ili imati izravan pristup elektroničkim putem bilo kojoj od sljedećih informacija:

1. identifikacijskim brojevima PDV-a svih osoba koje su obavile nabave iz točke 2. članka 23.; i
2. ukupnoj vrijednosti takvih nabava od svih takvih osoba svakoj osobi koja ima identifikacijski broj iz točke 1. članka 3.

Vrijednosti iz točke 2. izražavaju se u valuti države članice koja pruža informacije i odnose se na kalendarska tromjesečja.

Članak 25.

1. Kad je nadležno tijelo države članice dužno odobriti pristup informacijama na temelju članaka 23. i 24., ono izvršava tu obvezu što je prije moguće i najkasnije u roku od tri mjeseca nakon završetka kalendarskog tromjesečja na koje se informacije odnose.

2. Odstupajući od odredaba stavka 1., kad se informacije dodaju u bazi podataka u okolnostima predviđenima člankom 22., pristup tim dodatnim informacijama odobrava se što je prije moguće i najkasnije tri mjeseca od završetka tromjesečja u kojem su bile prikupljene.

3. Uvjeti pod kojima se može odobriti pristup do ispravljenih informacija utvrđuje se u skladu s postupkom iz članka 44. stavka 2.

Članak 26.

Ako nadležna tijela država članica za potrebe članaka 22. do 25. pohranjuju informacije u elektroničkoj bazi podataka i razmjenjuju takve informacije elektroničkim putem, ona poduzimaju sve potrebne mjere radi usklađenosti s člankom 41.

Članak 27.

1. Svaka država članica održava elektroničku bazu podataka koja sadržava evidenciju osoba kojima su izdani identifikacijski brojevi PDV-a u toj državi članici.

2. U svako doba nadležno tijelo države članice može neposredno dobiti ili mu se može dostaviti iz podataka pohranjenih u skladu s člankom 22. potvrda o valjanosti identifikacijskog broja PDV-a pod kojim je osoba ili primila nabavu roba ili obavila usluge unutar Zajednice.

Na poseban zahtjev, primatelj molbe također dostavlja datum izdavanja i po potrebi datum isteka valjanosti identifikacijskog broja PDV-a.

3. Na zahtjev, nadležno tijelo također pruža bez odlaganja ime i adresu osobe kojoj je izdan identifikacijski broj, pod uvjetom da podnositelj molbe ne pohrani takvu informaciju radi moguće uporabe u budućnosti.

4. Nadležna tijela države članice osiguravaju da osobe uključene u nabavu roba ili usluga unutar Zajednice i za razdoblje predviđeno člankom 4. Direktive 2002/38/EZ, osobe koje pružaju usluge iz zadnje alineje članka 9. stavka 2. točke (e) Direktive 77/388/EEZ smiju dobiti informacije o valjanosti identifikacijskog broja PDV-a bilo koje konkretne osobe.

Za razdoblje predviđeno člankom 4. Direktive 2002/38/EZ, države članice prvenstveno mogu pružiti takvu potvrdu elektroničkim putem u skladu s postupkom iz članka 44. stavka 2.

5. Kada za potrebe stavaka od 1. do 4. nadležna tijela država članica pohranjuju informacije u elektroničkim bazama podataka i razmjenjuju te informacije elektroničkim putem, ona poduzimaju sve mjere za osiguranje sukladnosti s člankom 41.

POGLAVLJE VI.**ODREDBE U VEZI S POSEBNIM PROGRAMOM U ČLANKU 26.C DIREKTIVE 77/388/EZ****Članak 28.**

Sljedeće se odredbe primjenjuju u vezi s posebnim programom predviđenim člankom 26.c Direktive 77/388/EEZ. Definicije iz točke A tog članka također se primjenjuju u smislu ovog poglavlja.

Članak 29.

1. Informacije iz drugog podstavaka članka 26.c dijela B. stavka 2. Direktive 77/388/EEZ šalje porezni obveznik koji nema poslovni nastan elektroničkim putem državi članici identifikacije kod započinjanja svoje djelatnosti. Tehničke pojedinosti uključujući zajedničku elektroničku poruku utvrđuju se u skladu s postupkom predviđenim člankom 44. stavkom 2.

2. Država članica identifikacije šalje te informacije elektroničkim putem nadležnim tijelima druge države članice u roku od 10 dana na kraju mjeseca u kojem su informacije dobivene od porezne osobe koja nema poslovni nastan. Na isti se način nadležna tijela drugih država članica obavještavaju o dodijeljenom identifikacijskom broju. Tehničke pojedinosti uključujući zajedničku elektroničku poruku kojom se te informacije šalju, utvrđuju se u skladu s postupkom predviđenim člankom 44. stavkom 2.

3. Država članica identifikacije bez odlaganja obavještava elektroničkim putem nadležna tijela drugih država članica o tome kad je porezni obveznik koji nema poslovni nastan izbrisan iz identifikacijske evidencije.

Članak 30.

Povrat poreza s pojedinostima iz drugog podstavka članka 26.c dijela B, stavka 5. Direktive 77/388/EEZ podnosi se elektroničkim putem. Tehničke pojedinosti uključujući zajedničku elektroničku poruku utvrđuju se u skladu s postupkom predviđenim člankom 44. stavkom 2.

Država članica identifikacije šalje te informacije elektroničkim putem nadležnim tijelima druge države članice najkasnije 10 dana na kraju mjeseca u kojem je povrat poreza primljen. Države članice koje su zahtijevale obračun povrata poreza u nacionalnoj valuti koja nije euro, pretvaraju iznose u euro po tečaju koji je važeći za zadnji dan izvještajnog razdoblja. Obračun se vrši uporabom tečaja kojeg Europska središnja banka obavlja za taj dan ili ako tog dana nema objave, koristi se sljedeći dan. Tehničke pojedinosti uključujući zajedničku elektroničku poruku utvrđuju se u skladu s postupkom predviđenim člankom 44. stavkom 2.

Država članica identifikacije šalje elektroničkim putem državi članici potrošnje informacije potrebne za povezivanje svakog plaćanja s odgovarajućim tromjesečnim povratom poreza.

Članak 31.

Odredbe članka 22. primjenjuju se također na informacije koje prikuplja država članica identifikacije u skladu s člankom 26.c, dijelom B, stavkom 2. i stavkom 5. Direktive 77/388/EEZ.

Članak 32.

Država članice identifikacije jamči da se iznos koji je porezni obveznik koji nema poslovni nastan platio prenese na bankovni račun denominiran u eurima, koji odredi država članica potrošnje kojoj se plaćanje duguje. Države članice koje su zahtijevale plaćanje u nacionalnoj valuti koja nije euro, pretvaraju iznose u

euro po tečaju koji je važeći za zadnji dan izvještajnog razdoblja. Obračun se vrši uporabom tečaja kojeg Europska središnja banka obavlja za taj dan ili ako tog dana nema objave, koristi se sljedeći dan. Prijenos se vrši najkasnije 10 dana na kraju mjeseca u kojem je plaćanje primljeno.

Ako porezni obveznik koji nema poslovni nastan ne plati ukupni porez koji duguje, država članica identifikacije jamči da se plaćanje prenosi na države članice potrošnje razmjerno porezu koji duguje u svakoj državi članici. Država članica identifikacije izvještava o tome elektroničkim putem nadležna tijela države članice potrošnje.

Članak 33.

Države članice izvještavaju elektroničkim putem nadležna tijela drugih država članica o odgovarajućim bankovnim brojevima računa za primanje plaćanja sukladno članku 32.

Države članice bez odlaganja obavještavaju elektroničkim putem nadležna tijela drugih država članica i Komisiju o promjeni porezne stope.

Članak 34.

Članci 28. do 33. primjenjuju se za razdoblje predviđeno člankom 4. Direktive 2002/38/EZ.

POGLAVLJE VII.

ODNOSI S KOMISIJOM

Članak 35.

1. Države članice i Komisija ispituju i ocjenjuju djelovanje postupaka za upravnu suradnju predviđenu ovom Uredbom. Komisija objedinjuje iskustvo država članica s ciljem poboljšavanja djelovanja navedenih postupaka.

2. Države članice će Komisiji dostaviti sve raspoložive informacije potrebne za primjenu ove Uredbe.

3. Popis statističkih podataka potrebnih za ocjenu ove Uredbe utvrđuje se u skladu s postupkom iz članka 44. stavka 2. Države članice dostavljaju te podatke Komisiji u mjeri u kojoj su im dostupni, pri čemu takvo dostavljanje ne bi smjelo prouzročiti neopravdana administrativna opterećenja.

4. Radi ocjene učinkovitosti tog sustava upravne suradnje u suzbijanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza, države članice mogu dostaviti Komisiji bilo koje druge informacije iz članka 1.

5. Komisija prosljeđuje informacije iz stavaka 2., 3. i 4. ostalim dotičnim državama članicama.

POGLAVLJE VIII.

ODNOSI S TREĆIM ZEMLJAMA

Članak 36.

1. Kad nadležno tijelo države članice prima informacije iz trećih zemalja, to tijelo može prenijeti informacije nadležnim tijelima države članice koje bi te informacije zanimala i u svakom slučaju državama članicama koje te informacije zahtijevaju u onoj mjeri u kojoj je to dopušteno dogovorima o pomoći s navedenom trećom zemljom.

2. Pod uvjetom da se predmetna treća zemlja obvezala pružiti potrebnu pomoć u prikupljanju dokaza o nepravilnostima kod transakcija za koje se čini da krše zakonodavstvo o PDV-u, informacije dobivene sukladno ovoj Uredbi mogu se dostaviti toj trećoj zemlji uz suglasnost nadležnih tijela koja su dala informacije i u skladu s njihovim unutarnjim odredbama koje se primjenjuju na priopćavanje osobnih podataka trećim zemljama.

POGLAVLJE IX.

UVJETI KOJI UREĐUJU RAZMJENU INFORMACIJA

Članak 37.

Informacije priopćene sukladno ovoj Uredbi pružaju se što je više moguće elektroničkim putem na temelju postupaka koje treba usvojiti u skladu s postupkom iz članka 44. stavka 2.

Članak 38.

Molbe za pomoć, zahtjevi za obavijesti i svi priloženi dokumenti mogu se sastaviti na bilo kojem jeziku o kojem se primatelj molbe i podnositelj molbe dogovore. Uz te se zahtjeve prilaže prijevod na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika države članice u kojoj primatelj molbe ima sjedište samo u posebnim slučajevima kad primatelj molbe navodi razlog traženja tog prijevoda.

Članak 39.

Za razdoblje predviđeno člankom 4. Direktive 2002/38/EZ, Komisija i države članice omogućavaju da su takvi postojeći

ili novi sustavi komunikacije i razmjene informacija, koji su potrebni za razmjenu informacija opisanih iz članka 29. i 30. operativni. Komisija će biti odgovorna za bilo koji razvoj zajedničke komunikacijske mreže/zajedničkog sustava sučelja (CCN/CSI), koji je potreban za omogućavanje razmjene tih informacija između država članica. Države članice bit će odgovorne za bilo koji razvoj njihovih sustava koji su potrebni za omogućavanje razmjene tih informacija uporabom CCN/CSI.

Države članice odriču se svih zahtjeva za nadoknade troškova koji nastaju primjenom ove Uredbe osim, ako je primjereno, u pogledu naknada isplaćenih stručnjacima.

Članak 40.

1. Primatelj molbe u jednoj državi članici pruža podnositelju molbe u drugoj državi članici informacije iz članka 1. pod uvjetom da:

(a) broj i priroda zahtjeva za informacije podnositelja molbe u određenom razdoblju ne nameće neproporcionalno upravno opterećenje tom primatelju molbe;

(b) je podnositelj molbe iscrpio uobičajene izvore informacija koje je u tim okolnostima mogao koristiti za dobivanje potrebnih informacija, bez ugrožavanja postizanja željenoga cilja.

2. Ova Uredba ne nameće obvezu obavljanja istražnih radnji ili pružanja informacija ako zakonodavstvo ili upravne prakse država članice, koji bi trebale dostaviti informacije, ne ovlaste državu članicu da obavi te istražne radnje ili prikupi ili koristi navedene informacije u svoje vlastite svrhe.

3. Nadležno tijelo države članice može odbiti pružiti informacije ukoliko predmetna država članica iz pravnih razloga ne može pružiti slične informacije. Komisija mora biti izvještena o razlozima odbijanja zamoljene države članice.

4. Pružanje informacija može se odbiti ukoliko bi prouzročilo objavljivanje komercijalne, industrijske ili poslovne tajne ili poslovnog procesa ili informacija čije bi objavljivanje bilo u suprotnosti s općim interesom.

5. Primatelj molbe izvješćuje podnositelja molbe o razlozima odbijanja molbe za pomoć.

6. Minimalan iznos od kojeg se aktivira molba za pomoć može se donijeti u skladu s postupkom iz članka 44. stavka 2.

Članak 41.

1. Informacije priopćene u bilo kojem obliku sukladno ovoj Uredbi podliježu obvezi čuvanja službene tajne i uživaju istu zaštitu kao i slične informacije sukladno nacionalnim odredbama države članice koja ih prima i odgovarajućim odredbama koje primjenjuju nadležna tijela Zajednice.

Takve se informacije mogu koristiti u smislu utvrđivanja porezne osnovice ili naplate ili upravne kontrole poreza u svrhe utvrđivanja porezne osnovice.

Informacije se mogu također koristiti za procjenu ostalih davanja, carina i poreza iz stavka 2. Direktive Vijeća 76/308/EEZ od 15. ožujka 1976. o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja u vezi s određenim davanjima, carinama, porezima i ostalim mjerama ⁽¹⁾.

Pored toga, informacije se mogu koristiti u vezi sa sudskim postupcima koji mogu uključiti kazne, pokrenutima zbog povrede poreznog zakona, bez dovođenja u pitanje općih pravila i zakonskih odredbi kojima se uređuju prava tuženika i svjedoka u takvim postupcima.

2. Osobe koje je propisno ovlastilo Tijelo Europske komisije za sigurnosne akreditacije mogu imati pristup tim informacijama samo u onoj mjeri u kojoj su potrebne za skrb, održavanje i razvoj CCN/CSI mreže.

3. Iznimno od odredaba stavka 1., nadležno tijelo države članice koje pruža informacije dopušta njihovo korištenje u državi članice podnositelja molbe u druge svrhe ako se sukladno zakonodavstvu države članice primatelja molbe informacije mogu koristiti u slične svrhe.

4. Ukoliko podnositelj molbe smatra da bi informacije koje je primio od primatelja molbe bile korisne nadležnom tijelu treće države članice, on ih može poslati dotičnom tijelu. O tome unaprijed izvješćuje primatelja molbe. Primatelj molbe može zatražiti da prijenos podataka trećoj osobi zahtijeva njegovu prethodnu suglasnost.

5. U smislu ispravne primjene ove Uredbe, države članice ograničavaju područje primjene obveza i prava predviđenim člankom 10., člankom 11. stavkom 1., člancima 12. i 21. Direktive 95/46/EZ u mjeri potrebnoj za zaštitu interesa iz članka 13. točke (e) te Direktive.

Članak 42.

Nadležna tijela države članice podnositelja molbe mogu izvješća, izvještaje i ostale dokumente ili ovjerene prijepise ili izvjatke koje su

⁽¹⁾ SL L 73, 19.3.1976., str. 18., Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2001/44/EZ (SL L 175, 28.6.2001., str. 17.).

pribavili zaposlenici primatelja molbe i priopćili podnositelju molbe u skladu s pomoći predviđenom ovom Uredbom, koristiti kao dokaz na istom temelju kao slične dokumente koje pribavljaju druga tijela te države.

Članak 43.

1. U smislu primjene ove Uredbe, države članice poduzimaju sve potrebne mjere radi:

- (a) osiguravanja učinkovite koordinacije između nadležnih tijela iz članka 3.;
- (b) utvrđivanja izravne suradnje između nadležnih tijela ovlaštenih za potrebe takve suradnje;
- (c) omogućavanja nesmetanog odvijanja postupaka razmjene informacija predviđenih ovom Uredbom.

2. Komisija dostavlja svakoj državi članici što je prije moguće bilo koje informacije koji primi i koje može osigurati.

POGLAVLJE X.**OPĆE I ZAVRŠNE ODREDBE****Članak 44.**

1. Komisiji pomaže Stalni odbor za upravnu suradnju (u daljnjem tekstu Odbor).

2. Tamo gdje se upućuje na ovaj stavak, primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ uzimajući u obzir odredbe članka 8.

Razdoblje iz članka 5. stavka 6. Odluke 1999/468/EZ utvrđuje se na tri mjeseca.

3. Odbor donosi svoj poslovnik.

Članak 45.

1. Svake tri godine od datuma stupanja na snagu ove Uredbe, Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni ove Uredbe.

2. Države članice priopćavaju Komisiji tekst svih odredbi nacionalnog prava koji donose u području obuhvaćenom ovom Direktivom.

Članak 46.

1. Odredbe ove Uredbe ne dovode u pitanje ispunjavanje bilo kojih širih obveza u pogledu međusobne pomoći koje proizlaze iz ostalih pravnih propisa uključujući dvostrane i višestrane sporazume.

2. Osim bavljenja pojedinačnim slučajevima, kad države članice zaključuju dvostrane sporazume o pitanjima koje ova Uredba obuhvaća, one o tome bez odlaganja izvješćuju Komisiju. Komisija redom izvješćuje ostale države članice.

Članak 47.

Uredba (EEZ) br. 218/92 stavlja se izvan snage.

Upućivanja na Uredbu izvan snage tumače se kao upućivanje na ovu Uredbu.

Članak 48.

Ova Uredba stupa na snagu od 1. siječnja 2004.

Ova Uredba u cijelosti obvezuje i neposredno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Luxembourg 7. listopada 2003.

Za Vijeće
Predsjednik
G. TREMONTI
